

Metode criminalistice de cercetare a prezentei arsenului in corpul victimelor

In august 1844, Flandin a facut urmatoarea depozitie in fata Curtii de judecata din Vendee. unde fusese chemat sa precizeze daca arsenul, extras din cadavrele lui Routier si Martinie Chabot, era rezultatul unei intoxicatii, sau provenea din terenul cimitirului Michelen-Lherni, care are un pamant recunoscut ca arsenifer si in care cadavrele fusesera ingropate : cel al femeii cu cateva luni inainte si al lui Routier cu patru ani si jumatate.

Cele 250 g de pamant prelevat de pe sicriul lui Routier a fost supus la trei analize separate prin procedee diferite, rezultatele evidentiind cantitati apreciabile de arsen. S-au repetat experientele asupra unor esantioane de pamant luate de pe sicriul Martiniei Chabot ; rezultatele au fost identice.

La obiectiunile facute de procurorul regal, bazate pe experienta si pe expertizele efectuate asupra pamanturilor arsenifere din cimitirul Epinal, Flandin mentioneaza : „Daca expertii m-ar contrazice, eu m-as vedea obligat sa nu fiu de acord cu dansii. Practic, stiinta nu a ajuns la rezultate absolut sigure. Nu sunt decat cinci sau sase ani de cand aceasta problema a fost luata in studiu. Teoretic, consider ca nu trebuie sa ne hazardam sa tragem concluzii. Arsenul din pamant este insolubil si laboratoarele noastre, insa cel din natura nu difera oare de al nostru ?” Apoi, intre alte argumente pentru a explica prezenta arsenului solubil in pamant si a usurintei de a traversa diferitele lui straturi, Flandin tine seama si de actiunea acidului azotic provenit din ploile cu descarcari electrice, a amoniacului din fermentare si in sfarsit, dupa Vandenbroock, profesor de chimie la scoala de mine din Hainaut, si de influenta acidului carbonic dizolvat in apa din sol, care dizolva arseniatul sau arsenitul de calciu insolubil.

In anul 1841, Nicolas Noble si femeia Jerome, banuiti ca ar fi decedat prin otravire, au fost inhumati la doi metri unul de celalalt, in cimitirul din Epinal, cimitir al carui teren continea arsen. A fost decisa de tribunal exhumarea : in corpul femeii nu a fost gasita nici cea mai mica urma de arsen, insa in stomac si intestinalele lui Nicolas Noble arsenul era prezent. Dezbaterile au condus la concluzia ca se impunea o a doua exhumare, care a fost efectuata la sase luni dupa prima, dar rezultatele au fost aceleasi : si cu toate acestea, dupa prima exhumare, corpul femeii Jerome a fost imediat acoperit direct cu pamant din cimitir, afinat in ziua aceea de ploi abundente, el fiind tot atat de bogat in arsenic in jurul corpului femeii ca si al barbatului, aflate amandoua la o mica distanta. Se gaseau reunite toate conditiile de putrefactie si de umiditate, favorabile formarii unui arsenit sau al unui arseniat de amoniu, care ar fi condus la imbibarea unui cadavru. Cu toate acestea, probele de pamant tratate cu apa fierbinte nu au transmis si nu s-a identificat nici o sare arsenicala si, ca si prima oara, cadavrul femeii Jerome nu continea arsen ; la Nicolas, arsenul a fost gasit in stomac, intestine si ficat, ca si la prima expertiza.

O dubla condamnare la moarte a dus la revelari care coincideau cu concluziile expertilor.